

Nội dung đang sáng d

Sau khi đọc một số bài phân tích, thảo luận, phim luận, các bài bàn trên diễn đàn và email trao đổi qua lại về chính sách đối ngoại "chìm" (không phải "nổi" - công khai chính thức) thì thấy rằng M đã và đang đi những con thuyền cao siêu, đọc như thuyền d.

A. M đóng những dòng huyết mạch nuôi dưỡng Trung Quốc

Và đúng là chẳng có quy định hay nôm vào thuyền của công khai ra tay là M sẽ có một ngày, nhân danh hay vì lợi ích mà lý do nghe rất hùng hồn, nhân đạo, đẹp đẽ. Không những có một mà còn giết đây, thúc đẩy các nước đang mình và LHQ nhẩy vào vòng chiến như sấm vang hi vọng đang diễn ra tại Libya, còn trong quá khứ gần thì có Afghanistan và Iraq.

Trong trường hợp Libya, tuy M là người đứng sau nhưng giết đây những trợ giúp một phần ra "e thuyền" cho chủ nhân mình là người hỗ trợ (support) cho cuộc chiến này chứ không chấp nhận mình là người dẫn đầu (lead). Tính cho đến nay thì cuộc nội chiến của dân chúng Libya chẳng khác nhà độc tài Gaddafi đã kéo dài hơn 1 tháng mà vẫn chưa ngã ngũ tại đâu, mà cả ai cũng biết

Trong thời gian sau khi Gaddafi cũng ra đi. Dĩ nhiên thời gian đầu thì anh u rõ ràng với khả năng quân sự của M thì chắc chắn mất vài ba ngày (hoặc ít hơn) là có thể dọn sạch ngay cái "bê bối" Gaddafi (giờ là bê bối vì cái tính ông khoái "lũ").

Câu hỏi đầu tiên đặt ra là tại sao M lại muốn chơi cái trò mèo với chuốt để làm gì? Lý do rất dễ hiểu - M muốn tạo và kéo dài sự xáo trộn, bất ổn ở Libya để làm ngừng trệ hoặc chặn đứng việc sản xuất và xuất khẩu dầu mỏ. Việc này gây ảnh hưởng rất nặng nề cho những quốc gia lệ thuộc vào nguồn dầu mỏ của Libya, mà những khách hàng lớn nhất của Libya không ai khác hơn là Pháp, Đức, Ý và Trung Quốc.

Đó là lý do tại sao M chỉ muốn đóng vai trò "hỗ trợ" và để cho các nước đứng mình, khi NATO, LHQ tiếp tục ngừng sự tấn công, nhào vô khai chiến với Gaddafi (chắc không có thái độ phản kháng hay ừ lì như trong cuộc chiến Iraq và Afghanistan do M làm chủ x). Vậy là M ngấm rưng đùi, còn đứng mình thì lo xấn quân, vén áo để phô bày Gaddafi và cũng có nghĩa là gián tiếp để ông nội Trung Quốc giùm M (tức là khi Gaddafi ra đi thì ảnh hưởng và quyền lợi của Trung Quốc ở Libya cũng không còn).

Trong thời gian vừa qua Trung Quốc cũng làm ra vài chiêu để, thậm chí dân khi cho tàu chiến tiến vào biển Libya với lý do tuyên bố là để di tản 30000 công nhân đang làm việc ở đó. Nhưng thật ra là tìm cách để hỗ trợ và bảo vệ Gaddafi, tức là bảo vệ nguồn năng lượng mà Trung Quốc cần phải có. Tuy nhiên vì thấy phe của họ ở T Do đồng và làm mạnh quá nên đành phải lép vế.

B. M mở ra cho Trung Quốc một "sinh lợi"

Ngay cả khi, những người nào mà M không có quyền lợi hay nằm vào thế cờ mà M hoặc phải dùng "khẩu nhốt kẻ" hoặc không muốn trực diện với Trung Quốc thì M sẽ chơi cái tình với hoặc chia lòng cho có lợi. Ngay cả dòng thời gian xa thì nhìn hình có việc Trung Quốc tràn chiếm Tây Tạng, ngay cả dòng thời gian gần thì có Việt Nam với Ngày 30 Tháng 10, Miền Đông với cuộc đàn áp đẫm máu các nhà sư và dân chúng với việc biến tình hình nội chiến tài của nhà cầm quyền.

Nhìn vào bản đồ thế giới thì sẽ thấy rõ ràng M có một góc nhìn hoàn toàn khác trên tất cả các quốc gia nằm vây quanh Trung Hoa Lục Địa (hoặc bằng những căn cứ quân sự hoặc bằng những ảnh hưởng ngoại giao, kinh tế, ...) trải dài từ Kazakhstan, Afghanistan, Pakistan, Ấn Độ, xuống tới Thái Lan, Mã Lai, Nam Đông ng rồi từ lên đến Phi Luật Tân, Đài Loan, Nhật và Nam Hàn. Đây là

cái vòng vây của Mặt nước chết đang sắp bủa vây và tìm cách nuốt chửng cái Đồi Hòn.

Tuy nói là bao vây, nhưng Mặt nước đã mở ra một "sinh lộ" cho Trung Cộng đó là Biển Đông. Với con đường Biển Đông thênh thang Trung Cộng đã cho tàu chiến tung hoành khắp Biển Đông rồi tuyên bố hung hăng con bọ xít đường lối i bò, lối i heo mà chúng gặp mặt sẽ chúng đi nào đáng kể.

Vậy là ông Trung Cộng nhà ta hể, cho đóng tàu hàng không mua hàng để không chỉ biển đông và đi đến với Mặt. Mà làm thì phải làm cho ra hàng, chứ đâu có phải đóng mặt chỉ c thuyền rồi ngẩng đầu gia đình, bà con, dòng họ của Hòn Cơm Đào đi hóng mát trên sông. Do đó con tàu phải được trang bị những máy móc, thiết bị tân tiến. Nhưng chúng tôi chỉ có cái vó hàng không mua hàng không thôi thì hù dọa ai. Vậy là TC phải chế và trang bị các loại súng đạn, hỏa tiễn, pháo lực, ... còn thiết bị và thích hợp. Nhưng chúng tôi có đến để chỉ c hàng không mua hàng thì cũng như tống mà không có quân, ra trận là chết chắc. Vậy là Trung Cộng lại phải bóp ngân sách đóng thêm hàng chục (có khi lên đến hàng trăm) chiến hạm như hộ tống hạm, thu lôi hạm, khu trục hạm, thiết giáp hạm, tàu ngầm, v.v... vây quanh để bảo vệ chỉ c hàng không mua hàng, như vậy thì mới được gọi là một hạm đội "ngang sông ngang tài" có khả năng đi đến với Mặt.

Bây giờ thì lấy cái máy tính ra để tính số số Trung Cộng phải chi ra bao nhiêu tiền đô la để có thể thành lập một cái hạm đội như vậy thì số tiền của Mặt quá đắt. Đó là chưa nói đến chi phí bảo hành (maintenance cost) và chi phí vận hành (operation cost) và xăng dầu và tiền nuôi ăn báo cô vài chục ngàn thu nhập trên tàu, rồi nhớt cũng phải vài triệu đô mỗi ngày. Ôi "sinh lộ" cũng là thế này!

Mặt còn chế để lâu lâu ném một làm ngơ cho Trung Cộng đánh cướp kẻ thù của vài món hàng chiến tranh, nhưng thật ra là những thứ thu được hàng hóa (có những loại Mặt đã lên danh sách cho vó hủ). Vậy là Trung Cộng mua sắm, bỏ công sức, tiền bạc ra chế tạo những thứ vũ khí chế để trưng bày ở bảo tàng viện hoặc các loại vũ khí mà Mặt đã biết tống tống những cái này, khuyết đi cũng như gửi đến cho nên Mặt đã có số thu nhập khá hay gì đi nữa.

C. Mặt đang chi u bí Trung Cộng

Tuy nhiên, Mặt luôn luôn tránh để chúng ta tiếp xúc với Trung Cộng vì không có lợi, và nhất là Mặt không cho chúng ta gây chiến đánh Trung Cộng bằng quân sự mà chỉ dùng thủ đoạn chính trị,

ngoại giao, kinh tế để làm suy yếu và tan rã Trung Cộng. Còn quân sự thì Mỹ chưa dùng (hoặc không dùng) để hỗ trợ, báo vệ cho những câu chuyện của mình đã được dày công sắp xếp (có khi hàng 5, 7 chục năm) để khiến báo "trật đường ray" vì những yếu tố bất ngờ. Tuy không dùng sức mạnh quân sự để trực tiếp vào việc đối phó những thách thức mà Mỹ luôn luôn dùng cái tiềm năng quân sự (những thế vũ khí tối tân) để kích thích đối phó những thách thức đưa vũ trang cho đến khi hết hơi, tất thảy.

Ngoài ra như chúng ta đã thấy rõ qua những biến động gần đây tại Trung Đông và Bắc Phi thì Mỹ chưa dùng "gậy ông đập lưng ông" tức là dùng chính những người dân trong những cuộc động乱 để chính quyền của chính những cuộc đó. Điều này thật khôn ngoan, vì làm như vậy thì ngoài mặt Mỹ sẽ không báo mang tiếng là không báo thiện hảo và nhân đạo cũng như tài sản của nhân dân những cuộc Mỹ. Nếu có báo loạn, đàn áp xảy ra thì chính quyền của những cuộc đó sẽ báo cáo thật giỏi lên án là tàn bạo, dã man khi ra lệnh trừ diệt, tàn sát chính những người dân của mình. Và đây cũng là cái cớ để cho Mỹ và các cuộc động乱 mình can thiệp (nếu có lợi) với những lý do nhân đạo, báo vệ những người dân để họ được sống trong hòa bình. Trong khi đó những cuộc động乱 ngầm "gián điệp" hàng loạt là Mỹ và nếu Mỹ có ra tay "cứu nhân độ thế" thì Mỹ lại được tiếng thơm hơn (như đang diễn ra tại Libya).

Những trục trặc và công khai được những người chính là những người dân của chính đất nước đó, sau khi đã đấu tranh đòi lợi ích của Tự Do, Dân Chủ và Nhân Quyền cho dân tộc, cho đất nước của mình. Nghĩa là đôi bên đều có lợi [it's a Win-Win situation], những cái lợi của Mỹ luôn luôn là cái lợi tiên quyết.

Còn Trung Cộng thì đang mất dần quyền lợi và tiềm năng hàng loạt (còn chỉ còn chài) ở các vùng Trung Đông và Bắc Phi, trong những cuộc thì ngoài mặt có vẻ như "bình yên" nhưng đây là cái bình yên trước cơn giông tố (calm before the storm) - với hàng trăm, ngàn vạn để với chính trị, kinh tế, văn hóa xã hội, môi sinh, ... vô cùng phức tạp, "hầm bà lằng" như một nòng cốt tiềm ẩn sâu sắc trên lò lửa được nung nấu bởi hơn 1 tỷ 300 triệu người dân - đang chờ chờ cơn bùng.

Ngoài ra sự phồn vinh ở Trung Cộng (cũng như ở VN, nhưng ở VN thì còn thấp gấp ngàn lần ở Trung Cộng) thì đúng là cái phồn vinh giả tạo vì sự giàu sang, hào nhoáng bên ngoài có được ngày hôm nay là nhờ vào hàng núi tiền đô la đổ vào từ từ những cuộc ngoài trong đó phần lớn là của Mỹ. Có thể nghĩ xem mặt căn nhà cao sang mà phần lớn về tiền liú (tức cái tiền nhà, căn nhà, số tiền nhà, ...) đổ vào do những cha hàng xóm cho mượn. Vậy một ngày xửa từ nào đó, những chiếc dĩa chĩa ngang nhiên chĩa qua đồi núi lợi ích mà y thế vật liú quan trọng và cần thiết để chĩa ngẩng đầu căn nhà bấy lâu nay thì căn nhà đó sẽ ra sao ... sắp cái rầm!

Một trong những hình thức "lấy lái" đó là M đang chuyển dần các công sở kinh doanh, sản xuất và vận chuyển đến tận Trung Quốc sang các nước Á Châu theo thị hiếu dân chúng và có một tình hình chính trị ổn định như ở Nhật, Thái Lan, Nam Triều Tiên, ...

Một khi Trung Quốc bắt đầu tan rã chìm xuống thì các nước đồng minh khác cũng sẽ bị kéo theo ... xuống thăm hà bá! (Chuyển thế tình thế thôi, gần mặt thì đen, gần đèn thì cháy - ngay công nghệ danh ca như Beyonce, Usher, Mariah Carey, Nelly Furtado cũng bị tại vì công nghệ vì có dính dáng đến nhà đầu tư Gaddafi.

Trung Quốc đầu tư biến đổi công nghệ M đang chấp hành mình những cũng đành phải ["www.bótay.com"](http://www.bótay.com) vì đã leo lên công nghệ, mặt đầu con công nghệ không thêm xấp xỉ cái ông già Trung Quốc xuống xuống, bôn họ, hôi hám những vì con công nghệ đang phóng đi với một tốc độ kinh hoàng nên nên có tìm cách nghệ thuật xuống thì cũng nát thây còn công nghệ bám chặt ngòi trên công nghệ thì tróc sau gì cũng bị các cành cây sà thép đập bẹp đầu - đường nào cũng chết!

Tri kỷ tri bỉ, M biết rõ Trung Quốc muốn gì và đã & đang làm gì, do đó ngoài mặt (chính sách ngoại giao "nội") M tỏ ra rất nhún nhường những bên trong thì đã giăng mặt cái bẫy bao trùm công nghệ, đã đi những nước công nghệ thâm sâu, để rồi một khi con mồi đã chui sâu vào rồi là lúc M ra quân chiếm đoạt thì đây là lúc mà M đang dần Trung Quốc vào thế bí.

Còn hãy chờ xem thế sẽ ... nước công nghệ đang sáng dần!